

Олесь дуже інтересував ся справами своєї родини. Він устав зараз і пустив ся йти. Щось воно дуже важне, коли батько урочисто заговорив.

— Служу вам, тату.

— Про що ти так важко думав?

— Гарний вечір...

— Чарівний...

Війшли в хату. В гостинній кімнаті вже сьвітило ся. Біля горіхового стола з двома кляпами звислими на обох кінцях, що стояв на середині хати на килимику, сиділа мати. Вона була одягнена в звичайну спідницю, у старім кафтанику і в білій хустинці на голові завязаній кінцями під бороду. То був її звичайний одяг у будний день коло господарства. Пані Поницька була жінка сорок пяти літ. Лице в неї було огоріле від сонця, так само руки чорні від праці, посідані і поморщені. Вона мала звичай складати їх одну на другу на грудях. Ціла її стать не могла ніяк нагадати колишньої учениці першорядного інституту. Тяжка буденна праця на хліб насущний витиснула на ній своє нестерте пятно. Лишили ся у неї незмінені лиш очі, гарні, голубі. Тими очима наче кришталевиими віконцям... визирала на сьвіт божий розумна, щира, добра душа. Усю затерла тяжка праця: і стан гнучкий і руки пещені, делікатні; все минуло ся, лише блеску очий годі було затерти і він лишив ся. Ті очі немов осььвічували все лице. З них сяли розум, лагідність, добрячість, усе те, що чоловікови дає право до симпатії у людей. Така була пані Поницька. Для всіх без різниці добра, приятна, нікому не відмовила своєї поради і помочи. З однаковим довірєм спішили до неї сусідки: попаді і мужички. Всі її радо слухали, всі її любили.

На боці під стіною на софі сиділа молода пані професорова Поницька. Цілою своєю поверховістю була вона рішучим противенством до своєї теці. Одягнена протенсіонально в довгий халат прибраний різними додатками, які телепались на ній за кожним рухом її складного тіла і більше заваджали, ніж прикрашали її стать. Її фризуря була вичесана по модньому в цілу високо зложену копицю свого і чужого чорного волося. На перший погляд виглядала маєстатично, як героїня з якогось романа. Може справді Павця (вона звала ся Павліною) одягала ся в такий стрій з такою величезною фризурою, взоруючи себе по романам, що їх читала